

[Oluf Pedersen.]

behold overfor de tekniske regler, der er foreslået om grundskyld. Jeg ved, at der er udarbejdet, efter min formening bedre, forslag herom i grundskyldskommissionen.

Vor stilling til skattereformen er iøvrigt afhængig af, at dens praktiske gennemførelse forenes med en nedsættelse af skatterne, og det er igen betinget af, at gennemførelse af fuld grundskyld indgår som et afgørende led. Hvis det sker, har vi intet ønske om at bevare skattefradragsreglen, som da er fuldkommen overflødig som garanti mod de fire gamle partiers skatteplyndring, en garanti, som tilmed er undergravet og i praksis har vist sig at være helt uden betydning for de små og mellemstore indkomster. Nej, må vi så bede om et skattestop i stedet.

Det bolværk, som man sagde skattefradragsretten var mod skatteplyndring, blev sprængt af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i 1951, og med udsigt til den Øllgaard-Jakobsen'ske omsætnings-skat, som vil give staten praktisk talt ubegrænset plyndringsret, så længe borgerne vil gå med tøj og leve som mennesker, gives der ikke borgerne den ringeste sikkerhed. Nej, lad os i stedet sikre borgerne et skattefrit eksistensminimum, som jeg erkender der i de foreliggende lovforslag er tilløb til, men som jeg mener bør være større end foreslået. Jeg mener, at alle bør have det privilegium, at de ikke skal være tvunget til at sulte, fordi de skal betale skat. Skatterne skal ikke have til formål at plyndre de fattige.

Vi bør føre en politik, som tillader selv de fattigste at spare op. Det gælder om, at udbyttet sættes i forhold til arbejdet, og det er det ikke, når 5 pct. af skatteyderne ejer halvdelen af hele den ansatte formue og andre 20 pct. ejer de $\frac{4}{5}$ af resten, så de $\frac{3}{4}$ af samtlige skatteydere må nøjes med kun 10 pct., og jeg tør godt sige, at de $\frac{3}{4}$ først og fremmest omfatter den arbejdende befolkning, der har gjort sliddet for at skabe grundlaget for værdierne, medens der blandt de 5 pct., som ejer så forholdsvis meget, er mange, som er helt ude af erhverv. Vi søger årsagen til denne dårlige fordeling af livsgoderne i den uret, som består i kraft af monopoler og særrettigheder, og selvom skat-efter-ævne-systemet måske har modvirket den dårlige fordeling, har den ikke

været i stand til at hindre den. For os er det afgørende, at enhver borger sikres ligeret til fædrelandets jord, som er Guds gave til os alle, og denne ligeret kan sikres under fuld grundskyld, til trods for at den private ejendomsret til selve jorden bevares mod betaling for, hvad denne forret er værd.

Men vi går videre end til fri grundskyld. Vi ønsker et samfund, hvori hver borger, såvidt det er praktisk muligt, sikres det fulde udbytte af sit eget arbejde, uden at han skal betale priser, der er forfalsket af lovgivning, pengemagt eller organisationer.

Det er ligetil, at retsforbundet udfra denne indstilling er imod at give præmier til de bedst stillede, fordi de var i stand til at spare op. Vi var, dengang det var på tale, og er fortsat på dette punkt på linie med socialdemokratiet, medens venstre, konservative og radikale, der heldigvis ikke udgør noget flertal uden os, var på den anden side. Når det gælder grundskyld, regner jeg med, at de radikale også vil være med sammen med socialdemokratiet og retsforbundet. Venstre var jo med til jordlovene i 1919 med fuld grundskyld på et begrænset område, men har jo nu indgået makkerskab med de konservative, men selvom dette makkerskab opretholdes, går det nok alligevel.

Da vi vurderer lovgivningen udfra, hvad den betyder overfor særrettigheder og monopoler, kan jeg, hvis skattereformen, som jeg venter, inden den kommer til afgørende behandling i tinget, også komme til at omfatte fuld grundskyld, anbefale de indledende lovforslag til velvillig behandling.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke for de bemærkninger, der var af en sådan karakter, at de virkede tiltalende på mig. I visse tilfælde var det måske endda en lidt for stærk ros, der blev udtalt, fordi vi havde fået lovforslagene så hurtigt frem, og fordi de var så teknisk gode. Denne tak med hensyn til forslagernes fremtræden i teknisk henseende kan jeg lade gå videre til alle mine gode medarbejdere.

Derudover var der ikke så mange roser. Bagefter gik de fleste ordførere over til kritik, og det, der var lidt overdrevent i rosen, kunne jeg sidde og veje lidt op mod